

Motion till riksdagen

1988/89:Sf323

av Karl Hagström (s)

Ekonomisk trygghet vid s.k. äldreavgång

Delpensionsersättningen, som urholkades under den borgerliga regeringsperioden, har återställt till 65 % under innevarande år. Det är mycket tillfredsställande för de äldre på arbetsmarknaden. Man har återigen möjlighet att trappa ner arbetstiden med acceptabelt bibehållen levnadsstandard.

En annan fråga som är mycket viktig för de äldre på arbetsmarknaden är den s.k. äldreavgången. Denna typ av lösningar på problem har använts i stor utsträckning i samband med neddragningar av arbetsstyrkan på arbetsplatser i exempelvis "Bergslagen". En del sådana uppgörelser har på senare tid blivit föremål för kritik. Orsaken är diskutabla tillämpningar. Det skulle enligt vår mening vara mycket olyckligt om detta leder till någon form av förbud mot äldreavgångsuppgörelser. signaler i den riktningen har förekommit.

Dessa avgångar bygger på att arbetstagare som nått 58,3 års ålder efter en period med arbetslöshetsersättning vid 60 års ålder eller äldre förtidspensioneras av arbetsmarknadsmässiga skäl. I samband med strukturella förändringar av industrin och stora neddragningar av andra orsaker blir resultatet ofta att man hamnar på denna typ av lösningar.

Denna möjlighet kan inte tas bort utan att den ersättes av något annat system. Det är inte rimligt att arbetstagare med över 40 års yrkesverksamhet bakom sig, i många fall med ett tungt och krävande arbete, skall behöva känna otrygghet. Man kan i sammanhanget peka på att man utomlands i många fall löst problemet genom att sänka pensionsåldern ända ner till 50 år i vissa branscher eller regioner.

Det är angeläget att de äldre på arbetsmarknaden som drabbas av strukturella förändringar och nedläggningar får möjlighet att lämna arbetsmarknaden via ett efterlönesystem.

Regeringen har tillsatt en utredning som har till uppgift att se över pensionssystemet och med förtur behandla problematiken med arbetskraft som åren innan pensioneringen antingen trappar ned sin arbetstid eller i förtid lämnar arbetsmarknaden. Enligt vår mening bör utredningen ge förtur åt arbetet med ett efterlönesystem eller arbetspension, som innebär att man i vissa fall ska kunna lämna arbetsmarknaden efter 58,3 års ålder med en kompensationsnivå som innebär bibehållen levnadsstandard.

Hemställan

Mot. 1988/89

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

Sf323

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att pensionsberedningen skall ges uppdrag att med förtur utreda frågan om efterlönpension eller arbetspension.

Stockholm den 25 januari 1989

Karl Hagström (s)